

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 14 grudnia 2010 r.

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie

W związku z pracami nad planem zadań ochronnych obszaru Natura 2000 PLH060101 Horodyszczce w Orzechowie, przekazujemy następujące uwagi i sugestie:

1. Proponujemy, by modraszka arion został uznany w tym obszarze za „gatunek typowy” dla mozaiki siedlisk przyrodniczych 6230 & 4030 & 5130, tj. by stan jego populacji (w tym także obecność *Myrmica sabuleti*) traktować lokalnie jako jeden ze wskaźników stanu całej chronionej w obszarze Natura 2000 mozaiki ekosystemów. Za gatunek typowy muraw bliźniczkowych należałoby uznać także podejrzon rutolistny (informacja o jego występowaniu jest podana w materiałach).
2. Podana w materiałach informacja o występowaniu wrzośca bagiennego w siedlisku 5130 jest prawdopodobnie błędem.
3. Jak rozumiemy, charakter obiektu jest utrzymywany przez ekstensywny wypas koni. Docelowy sposób ochrony obszaru powinien prawdopodobnie polegać na kontynuacji tego tradycyjnego sposobu użytkowania – bez zmiany gatunku wypasanych zwierząt, z utrzymaniem ekstensywnego charakteru wypasu, oraz z utrzymaniem jego mozaikowości.
4. W ramach prac nad planem zadań ochronnych należałoby przeanalizować, czy właśnie dokonane scalenie gruntów nie zmieni sposobu użytkowania terenu, w tym czy nie pociągnie za sobą dążenia do intensyfikacji użytkowania, oraz czy nie spowoduje przestrzennego ujednoczenia sposobów użytkowania (jak rozumiemy, obszar obecnie jest mozaiką różnych siedlisk przyrodniczych, co może mieć związek np. z mozaikowym zróżnicowaniem intensywności wypasu).
5. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na okres 10-letni, czyli na perspektywę czasową dłuższą niż obecna perspektywa Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. W związku z tym, ustalenia PZO nie mogą powoływać się na elementy PROW funkcjonujące w latach 2007-2013. W planie zadań ochronnych należałoby więc opisać wymagane dla utrzymania odpowiednich siedlisk przyrodniczych reżimy wypasu (i ew. innych działań jak usuwanie pojedynczych drzew i krzewów), a nie powoływać się na pakiety obecnego programu rolnośrodowiskowego.

Wydaje się, że docelowo gospodarowanie zgodne z tym reżimem powinno być podstawą do „płatności Natura 2000”, a nie do stosowania dobrowolnego programu rolnośrodowiskowego.

Natomiast gospodarowanie niezgodne z tym reżimem musiałyby być traktowane jako naruszenie wymogów tzw. wzajemnej zgodności, co skutkowałoby utratą przez rolnika prawa do płatności bezpośrednich, ONW i wszelkich innych.

W razie braku zainteresowania ze strony rolników, należy przewidzieć opcję wykonywania potrzebnych zabiegów ochrony czynnej przez podmiot sprawujący nadzór nad obszarem.

6. Równocześnie, w związku §3 ust 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010, jako element minimalnych norm zabrania się niszczenia siedlisk roślin i zwierząt podlegających ochronie gatunkowej, a także siedlisk przyrodniczych, w granicach form ochrony przyrody. Tym samym, działania rolnicze które niszczyłyby siedliska przyrodnicze albo siedliska roślin chronionych w obszarze, naruszałyby wymogi minimalnych norm. Plan zadań ochronnych powinien przewidywać poinformowanie o tym zainteresowanych rolników.
7. Podzielamy opinię o konieczności ujęcia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zakazu zalesiania i zakazu zabudowy zarówno na samym obszarze Natura 2000, jak i działek sąsiadujących. Uważamy jednak, że również w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należałoby wyznaczyć obszar przestrzeni chronionej (obejmujący obszar Natura 2000 i jego sąsiedztwo), w którym niedopuszczalna byłaby zabudowa (także tzw. „siedliskowa”) i zalesianie (należy brać pod uwagę projektowane zmiany ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, które ułatwią lokalizację zabudowy wszędzie tam, gdzie studium tego nie zakazuje).
8. Procedury monitorowania siedliska przyrodniczego 6230 i 5130 zostały opracowane w ramach projektu GIOŚ & IOP w roku 2010 i 2011. Program monitoringu ujęty w planie zadań ochronnych powinien bazować na tych procedurach, choć z rozszerzeniem o elementy specyficzne dla obszaru (np. liczebność i stan populacji modraszka ariona, podejrzonu rutolistnego, widłaka goździstego; struktura populacji jałowca, praktyczna realizacja wypasu). W planie zadań ochronnych należy podać, jakie parametry siedliska lub mozaiki siedlisk mają być monitorowane w tym konkretnym obszarze. W dokumentacji planu zadań ochronnych należałoby przewidzieć, jakie powinny być sposoby reakcji sprawującego nadzór nad obszarem w przypadku odnotowania pogarszania się poszczególnych wskaźników i parametrów.

z poważaniem

Działania Klubu Przyrodników są dofinansowane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w ramach dofinansowania instytucjonalnego pozarządowych organizacji ekologicznych na lata 2010-2011

